



У Х В А Л А
ПЕРШОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Лєня Едуарда Григоровича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень частин першої, другої, третьої статті 89, частини першої статті 400 Цивільного процесуального кодексу України в редакції до внесення змін Законом України „Про внесення змін до Господарського процесуального кодексу України, Цивільного процесуального кодексу України, Кодексу адміністративного судочинства України щодо вдосконалення порядку розгляду судових справ“ від 15 січня 2020 року № 460–ІХ

м. К и ї в
10 вересня 2020 року
№ 204-1(I)/2020

Справа № 3-162/2020(407/20)

Перша колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України у складі:

Колісника Віктора Павловича – головуючого, доповідача,
Литвинова Олександра Миколайовича,
Філюка Петра Годосьовича,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Лєня Едуарда Григоровича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень частин першої, другої, третьої статті 89, частини першої статті 400 Цивільного процесуального кодексу України в редакції до внесення змін Законом України „Про внесення змін до Господарського процесуального кодексу України, Цивільного процесуального кодексу України, Кодексу адміністративного

судочинства України щодо вдосконалення порядку розгляду судових справ“ від 15 січня 2020 року № 460–ІХ.

Заслухавши суддю-доповідача Колісника В.П. та дослідивши матеріали справи, Перша колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а :

1. Лень Е.Г. звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням перевірити на відповідність Конституції України (конституційність) положення частин першої, другої, третьої статті 89, частини першої статті 400 Цивільного процесуального кодексу України в редакції до внесення змін Законом України „Про внесення змін до Господарського процесуального кодексу України, Цивільного процесуального кодексу України, Кодексу адміністративного судочинства України щодо вдосконалення порядку розгляду судових справ“ від 15 січня 2020 року № 460–ІХ (далі – Кодекс).

Відповідно до статті 89 Кодексу суд оцінює докази за своїм внутрішнім переконанням, що ґрунтується на всебічному, повному, об’єктивному та безпосередньому дослідженні наявних у справі доказів (частина перша); жодні докази не мають для суду заздальгідь встановленої сили; суд оцінює належність, допустимість, достовірність кожного доказу окремо, а також достатність і взаємний зв’язок доказів у їх сукупності (частина друга); суд надає оцінку як зібраним у справі доказам в цілому, так і кожному доказу (групі однотипних доказів), який міститься у справі, мотивує відхилення або врахування кожного доказу (групи доказів) (частина третя).

Частиною першою статті 400 Кодексу встановлено, що під час розгляду справи в касаційному порядку суд перевіряє в межах касаційної скарги правильність застосування судом першої або апеляційної інстанції норм матеріального чи процесуального права і не може встановлювати або (та) вважати доведеними обставини, що не були встановлені в рішенні чи відкинуті

ним, вирішувати питання про достовірність або недостовірність того чи іншого доказу, про перевагу одних доказів над іншими.

Зі змісту конституційної скарги та долучених до неї матеріалів випливає таке.

У вересні 2016 року Лень Григорій Кузьмич, правонаступником якого є Лень Едуард Григорович, звернувся до Слов'янського міськрайонного суду Донецької області із позовом, в якому, посилаючись на те, що він зробив вклади до Ощадного банку Союзу Радянських Соціалістичних Республік та Ощадного банку України у 1984, 1986, 1992, 1993 роках, просив «визнати незаконними діяльність та бездіяльність Держави Україна щодо не гарантування його конституційних прав у відповідності до Конституції та законів України; зобов'язати Державу Україна поновити його порушені права на власність – внески в державну установу „Ощадбанк“; відшкодувати збитки – не сплачені внески на умовах, передбачених Конституцією та законами України; зобов'язати державу Україна відшкодувати йому моральну шкоду в розмірі сто тисяч гривень».

Слов'янський міськрайонний суд Донецької області ухвалою від 14 березня 2019 року залучив до участі у справі як правонаступника позивача Леня Е.Г., а рішенням від 22 квітня 2019 року, залишеним без змін постановою Донецького апеляційного суду від 31 липня 2019 року, у задоволенні позову Леню Г.К. відмовив.

Не погодившись з судовими рішеннями у справі, у вересні 2019 року Лень Е.Г. звернувся до Верховного Суду. Верховний Суд у складі колегії суддів Третьої судової палати Касаційного цивільного суду постановою від 12 грудня 2019 року касаційну скаргу залишив без задоволення, рішення Слов'янського міськрайонного суду Донецької області від 22 квітня 2019 року та постанову Донецького апеляційного суду від 31 липня 2019 року – без змін.

Автор клопотання вважає, що внаслідок застосування судом першої інстанції оспорюваних положень статті 89 Кодексу не було взято до уваги надані ним докази, суд не оцінив їх належним чином, що призвело до

ухвалення судового рішення, яким було порушено його законні права. Лень Е.Г. також стверджує, що застосування Верховним Судом у складі колегії суддів Третьої судової палати Касаційного цивільного суду частини першої статті 400 Кодексу, якою встановлено межі розгляду справи судом касаційної інстанції, унеможливило дослідження Верховним Судом всіх наданих доказів у справі, що були неправорміно, на його думку, відхилені судами попередніх інстанцій. Наведене призвело до порушення права власності Леня Е.Г. на грошові вклади та права на повернення йому вартості цих вкладів у відповідному розмірі.

Автор клопотання вважає, що оспорювані положення Кодексу не відповідають приписам статті 1, частини третьої статті 5, а також статтям 6, 8, 9 Конституції України.

2. Вирішуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі, Перша колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України виходить із такого.

Відповідно до Закону України „Про Конституційний Суд України“ у конституційній скарзі зазначається обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих положень) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону (пункт 6 частини другої статті 55); конституційна скарга вважається прийнятною за умов її відповідності вимогам, передбаченим, зокрема, статтею 55 цього закону (абзац перший частини першої статті 77); Конституційний Суд України відмовляє у відкритті конституційного провадження, визнавши конституційну скаргу непринятною, якщо зміст і вимоги конституційної скарги є очевидно необґрунтованими (частина четверта статті 77).

Автор клопотання, обґрунтовуючи неконституційність положень частин першої, другої, третьої статті 89, частини першої статті 400 Кодексу, цитує

окремі положення Конституції України, посилається на окремі положення Кодексу, Цивільного кодексу України та інших нормативно-правових актів, Указ Президента України „Про грошову реформу в Україні“ від 25 серпня 1996 року № 762/96, Загальну декларацію прав людини 1948 року, Конвенцію про захист прав людини і основоположних свобод 1950 року та Перший протокол до цієї Конвенції, на судові рішення у своїй справі, а також висловлює незгоду із ухваленими судовими рішеннями у справі, що не може вважатись обґрунтуванням тверджень щодо неконституційності оспорюваних положень Кодексу.

Таким чином, конституційна скарга не відповідає вимогам пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 цього закону – неприйнятність конституційної скарги.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 50, 55, 56, 58, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Перша колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у х в а л и л а :

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Леня Едуарда Григоровича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень частин першої, другої, третьої статті 89, частини першої статті 400 Цивільного процесуального кодексу України в редакції до внесення змін Законом України „Про внесення змін до Господарського процесуального кодексу України, Цивільного процесуального кодексу України, Кодексу адміністративного судочинства

України щодо вдосконалення порядку розгляду судових справ“ від 15 січня 2020 року № 460–ІХ на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала Першої колегії суддів Першого сенату Конституційного Суду України є остаточною.



**ПЕРША КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**